

Sygn. akt II K 281/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16/12/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st.sekr.sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 16/12/2022 r.

sprawy:

L. C.

s. L. i F. z domu L.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 lipca 2022 r. w C. przy ul. (...), w budynku (...) w C., znieważył funkcjonariuszy policji - sierż. szt. K. W. (1) oraz st. sierż. R. S. (1) - podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych w ten sposób, że skierował na ich szkodę słowa powszechnie uznawane za wulgarne i obelżywe,

tj. o czyn zabroniony z art. 226 § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **L. C.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza mu karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty nawiązek na rzecz pokrzywdzonych K. W. (1) i R. S. (1) w kwotach po 200,- zł (dwieście złotych) na rzecz każdego z nich,

III. wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70,- (siedemdziesiąt złotych).

Ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd ograniczył uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 281/22</i>	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna	I	Ł. C.

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 226 § 1 k.k. to znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3. W sprawie nie ulega wątpliwości, że kierując do funkcjonariuszy Policji w trakcie prowadzonej przez nich interwencji słowa „wy psy jebane, wy kurwy, wy chuje”, Ł. C. znieważył funkcjonariuszy publicznych. K. W. i R. S. byli funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 7 k.k.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE			

I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	I	I	<p>Przepis art. 226 § 1 k.k. przewiduje karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. C. karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 10 (dziesięciu) złotych.</p> <p>W punkcie I wyroku w podstawie wymiaru kary błędnie wskazano, że Sąd zastosował art. 37a § 1 k.k. Tymczasem przepis art. 226 § 1 k.k., stanowiący zarówno podstawę skazania, jak i wymiaru kary, przewiduje 3 rodzaje kar: grzywnę, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Do zastosowania art. 37a § 1 k.k. zatem nie doszło, gdyż Sąd wymierzając oskarżonemu grzywnę uczynił to na podstawie art. 226 § 1 k.k., bez potrzeby sięgania do art. 37a § 1 k.k.</p> <p>Omyłka ta została już sprostowana postanowieniem z dnia 20 grudnia 2022 r.</p>

Sąd wymierzając oskarżonemu karę wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na ich korzyść. Okolicznością łagodzącą było przyznanie się do winy oskarżonego i wyrażony przez niego żal oraz deklarowana chęć przeproszenia pokrzywdzonych. Okolicznością obciążającą oskarżonego była jego wcześniejsza, jednokrotna karalność (wyrok sprzed ponad 5 lat).

Niewątpliwie oskarżony za swoje zachowanie powinien ponieść karę, jest ona przewidziana przez prawo karne konsekwencją popełnienia przestępstwa, która zawiera określoną przez to prawo dolegliwość i w której wyraża się dezaprobata wobec popełnionego czynu i jego sprawcy. Treścią kary jest pozbawienie lub umniejszenie dóbr osobistych skazanego takich jak wolność, cześć, prawa obywatelskie i inne. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dn. 24.10.2002 r. (II AKa 258/02, KZS 2002/10/52) „wymiar kary kształtowany jest tak, iż górną granicę limituje stopień winy, dolną zaś wyznaczają potrzeby prewencji ogólnej”. Kara, jaką należy wymierzyć oskarżonemu winna być

sprawiedliwa.
Sprawiedliwość w żadnym razie nie może być utożsamiana z surowością, gdyż zgodnie z aprobowanym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie (wyrok z dn. 15.01.2003 r. (II AKa 360/02, KZS 2003/3/38) „błędny jest pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość.” Tak więc kara powinna zawierać w sobie cel sprawiedliwościowy wyrażający się tym, iż powinna być współmierna do ciężkości przestępstwa. Tak ujętego celu nie należy jednak współcześnie rozumieć w kategoriach odwetu czy restytucji moralnej, lecz w kontekście współmierności kary do stopnia winy sprawcy i szkodliwości jego czynu, a więc kategorii określonych i definiowanych przez prawo.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest znaczny, działał on bowiem umyślnie w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa, będąc w stanie nietrzeźwości.

W przekonaniu Sądu wymierzona Ł. C. kara

grzywny spełnia kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. Kara finansowa w orzeczonym wymiarze, powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, powinna odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele jeśli chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotkają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro

			<p>wszystkich obywateli, będzie w każdym wypadku egzekwowane i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.</p> <p>Wysokość stawki dziennej została dostosowana do sytuacji rodzinnej i możliwości zarobkowych oskarżonego. Liczba stawek została skalkulowana tak, żeby oddać wagę czynu, a ponadto ewentualnie zamienić grzywnę na pracę społecznie użyteczną w razie braku możliwości jej zapłaty (art. 45 § 1 kkw). Kara grzywny stanowi w tym wypadku dolegliwość, która w najlepszy sposób zabezpieczy realizację wychowawczych i dyscyplinujących celów kary. Oskarżony odczuje ją jako realną dolegliwość, akcentującą fakt nieopłacalności popełnienia przestępstw. Orzeczona kara nie razi surowością.</p>
1.	II	II	<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej</p>

przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Zgodnie z art. 46 § 2 k.k. zdanie pierwsze, jeżeli orzeczenie obowiązku określonego w § 1 jest znacznie utrudnione, sąd może orzec zamiast tego obowiązku nawiązkę w wysokości do 200 000 złotych na rzecz pokrzywdzonego. Biorąc pod uwagę brak możliwości precyzyjnego ustalenia rozmiaru krzywdy u pokrzywdzonych funkcjonariuszy, Sąd skorzystał z przepisu art. 46 § 2 k.k. i zamiast obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych K. W. i R. S. nawiązkę w wysokości po 200 zł na rzecz każdego z funkcjonariuszy. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego odbiło się bezspornie na poczuciu godności funkcjonariuszy Policji. Kwota nawiązek zasądzonych w wyroku nie jest wygórowana i mieści się z całą pewnością w rozsądnych granicach, odpowiadających rozmiarowi doznanych przez pokrzywdzonych upokorzeń. Kwota nawiązek ustalona została w sposób na tyle wymierny, iż nie zrukuje finansowo oskarżonego.

			Możliwości zarobkowe oskarżonego, który jest młodą i zdrową osobą, pozwalają na uiszczenie nawiązek w orzeczonej kwocie. Należy w tym miejscu podkreślić, że oczywiście doceniając walor kompensacyjny nawiązek nie sposób zapominać, że w razie braku usatysfakcjonowania wysokością nawiązki pokrzywdzeni mogą dochodzić dalszych roszczeń na drodze postępowania cywilnego.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie			

takiej instytucji przez stronę		

7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. Dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go wydatkami postępowania, w kwocie 70 zł. W sprawie nie ustalono żadnych okoliczności, mogących stanowić przesłankę do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych.</p>	
8. PODPIS		